

Sbor Českobratrské církve evangelické v Horních Počernicích

Sborový dopis 1/2018

ročník XVII.

velikonoční číslo vychází 25. března 2018

Téhož dne večer – prvního dne po sobotě – když byli učedníci ze strachu před Židy shromážděni za zavřenými dveřmi, přišel Ježíš, postavil se uprostřed nich a řekl: „Pokož vám.“ Když to řekl, ukázal jim ruce a bok. Učedníci se zaradovali, když spatřili Pána. Ježíš jim znovu řekl: „Pokož vám. Jako mne poslal otec, tak já posílám vás.“ Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha svatého.“

Evangelium podle Jana 20, 19–22

Milé sestry a milí bratři,

učedníci byli po Ježíšově ukřižování schováni za zavřenými dveřmi a báli se, co s nimi bude. A najednou byl jejich vzkříšený Pán mezi nimi a řekl jim: Pokoj vám. Ukázal jim ruce a bok a jejich strach se proměnil v radost. Takto prostě vypráví evangelista o zázraku Velikonoční neděle. I my se můžeme o Velikonocích radovat z toho, že živý Pán otvírá zavřené dveře a svým evangeliem bourá bariéry strachu jednoho z druhého, že jeho evangelium odpuštění a pokoje vnáší do našich společenství otevřenost a vnímavost pro druhé lidi. Velikonočním divem tu není procházení zavřenými dveřmi, ale obnovená víra a naděje Ježíšových učedníků.

I my se můžeme připojit k velikonočnímu chvalozpěvu církve: Ježíš byl vzkříšen, opravdu vzkříšen. Jak to Bůh „udělal“, nevíme. Ani u biblických evangelistů popis vzkříšení nenajdeme. Důležitější je, že tu byli a stále jsou lidé, v jejichž životě se pod vlivem evangelia Pána Ježíše něco podstatného mění, že je tu společenství církve, které si stále připomíná z evangelia, že se nemá uzavřít jen samo do sebe, ale být tu pro druhé lidi a stávat se pro své okolí aspoň nepatrným znamením smíření a pokoje. Že je tu diakonie a ochota k vzájemné službě, že je tu společenství, ve kterém mohou lidé i se svými strachy a bolestmi nacházet zázemí a přijetí, že je tu tolik lidí, kterým dala Ježíšova slova novou náplň života. Velikonočním zázrakem je také to, že i my smíme stát vedle sebe při Večeři Páně, vyznávat, že nejsme lepší než druzí lidé, slyšet ujištění o Božím odpuštění a vztahovat ruce po chlebu a vínu. Evangelista Jan řekne: Je to, jako když někdo prostě vstoupí dovnitř zavřenými

dveřmi. To je střed velikonočního vyznání víry: Pán Ježíš Kristus, který „proměňuje srdce kamenné a odpustí i zbloudilému synu“, si proráží vítěznou cestu do našich srdcí i do našich někdy unavených a uzavřených sborů a probouzí v nich nový život. Velikonočním zázrakem je také každá neděle, kdy přicházíme i se všemi svými strachy a někdy i bezradností k evangeliu s důvěrou, že tak jako mnozí před námi, i my z něho zaslechneme živá slova pro svůj život.

Když to Ježíš řekl, ukázal jim ruce a bok. A učedníci se zaradovali, když spatřili Pána. Ruce a bok se znamením po hřebech. Tento motiv je častý na obrazech Vzkříšeného. Žehnající ruce Kristovy mají na sobě stopy ran. Jako by vzkříšený Pán podával tímto způsobem svým učedníkům důkaz své totožnosti. Je to on. Je to ten Ježíš, který se dovedl rozzlobit nad sebejistotou zbožných a nad tvrdostí srdce, který až do krajnosti odpouštěl a přijímal ty, kdo přicházeli s prázdnými rukama. Je s námi ten, kdo tak důsledně a jednou provždy ukázal svým křížem, že Pán Bůh chce obnovovat nás i náš svět křehkou a zranitelnou mocí smíření a odpuštění. A proto, když jeho Duch zavěje, nelze už vést život, ze kterého by se ztratilo odpuštění. Odpuštění je nedůležitější dar Ducha Kristova. Jako mne poslal Otec, tak já posílám vás, říká Vzkříšený svým učedníkům. Komu odpustíte hříchy, tomu jsou odpuštěny... To je důležitá součást velikonočního poselství. Nejen potěšení, ale také povzbuzení k tomu, abychom se i my na místech, kde jsme a pracujeme, stávali svědky smíření a pokoje Božího. Ať je nám v tom pomoci naslouchání evangeliu i společné slavení Večeře Páně. To vše můžeme přece prožít také letos při velikonočních bohoslužbách.

Petr Firbas, kazatel sboru

Vzkříšení je zázrak

Největší křesťanský svátek, jak se někdy Velikonocím říká, jsou spojeny s příběhem, kterému v širším slova smyslu říkáme pašije. Jde o několik dnů, které Ježíš strávil se svými učedníky v Jeruzalémě a které vyvrcholily jeho zatčením, popravou na kříži a pohřbením jeho těla ve skále. Poměrně stručným dovětkem pašijového příběhu je zpráva o Ježíšově vzkříšení.

Ježíšovo utrpení a smrt jsou nám srozumitelné. Vzkříšení je naproti tomu tajemstvím, které se těžko chápe a ještě hůře vysvětluje. Když si čteme o rodící se církvi v knize apoštolských skutků, vidíme však jasně, že ne Ježíšova smrt, ale jeho vzkříšení bylo těžištěm apoštolských kázání, ať už Petra, nebo později také Pavla. (Úvahu doplňuji odkazy k poznání Petrovu – Sk 2 a 10 a také ke zkušenostem Pavlovým – Sk 13). Co oba zdůrazňují, čím podle nich proměňuje evangelium o vzkříšení život lidí? Napřed si shrňme, co přesně říkají:

- Vzkříšeného Ježíše viděla řada lidí, kteří to dosvědčili (Sk 2,32; Sk 13,31).
- Vzkříšení Ježíše je naplněním Božího zaslíbení lidem (Sk 2,39; Sk 13,32). O jaký slib šlo? Předně odpuštění hříchů, pak také dar Ducha svatého (Sk 2,38; Sk 10,43–45; Sk 13,38; 52).

– Ježíšovo tělo nepodlehlo rozkladu (Sk 2,27; Sk 13,35), vstal z hrobu neporušený, a tak je silným, živým dokladem pravosti evangelia – zprávy o létu milosti Boží (srovnej L 4,17–21).

Do jakého světa evangelium tehdy promlouvalo? Byla to doba spojování obrovských území do jedné říše, častých revolt, vojenských tažení, ale také míchání národů a náboženství. Lepší komunikační propojení přineslo rychlejší pohyb armád, zboží, a rovněž intenzivnější šíření informací. Lidé se o padlých v různých střetech a katastrofách dovídali častěji a nabývali přesvědčení, že se světem není něco v pořádku, že bohové se na svět zlobí, když se děje tolik zlého. Vznikaly z toho apokalyptické nálady a očekávání božích trestů za lidskou zlobu, nenávist, pýchu a krutost. Přestože se lidem po materiální stránce dařilo stále lépe, mnohde se plížil strach z děsného božího soudu.

V této dusné atmosféře se začalo proslýchat, že Bůh člověku odpouští. Ne na základě nějakého nového výmyslu, ale na základě starých proroctví, která se právě vyplnila. To byl průlom! Nebe ztěžklé, ztemnělé mraky lidské zpučnosti a hrozícího božího soudu se náhle projasnilo, otevřelo. Myslím, že když Ježíš před židovskou radou promluvil, jak vidí Syna člověka na pravici Boží přicházejícího na oblaku (Mt 26,64), neměla to být provokace, která nejvyššímu knězi nahrála na smeč, ale byla to šťastná vidina otevřeného nebe, z něhož sestupuje Boží milost. Hrozivá deka nad hlavami lidí se roztrhla a Boží vyvolený přichází s pověřením k odpuštění. Členové židovské rady to ovšem nepochopili.

Boží odpuštění přineslo lidem úlevu, napětí strachu bylo pryč. První křesťané se radovali, žili spolu v novém prostředí svobody a bratrství, které bylo možné jen díky velikému odpuštění. Byl to skutečný život věčný, či život *(nového) věku* (srovnej Sk 13,46), který vyvolával nadšení a lavinovitý růst počtu křesťanů. Vzkříšení samo o sobě jakožto předmět medicínského či přírodovědného zkoumání nemá smysl. Pavel říká: „*Toho, kterého Bůh vzkřísil z mrtvých, se nedotkl rozklad, a proto vám, bratři, buď známo, že skrze toho se vám zvěstuje odpuštění hříchů.*“ (Sk 13,37–38). Vzkříšení Ježíše je nejsilnější myslitelná podpora dobré zprávy o odpuštění hříchů. Jako by vzkříšený Ježíš ukazoval prstem učedníkům, hledícím na něj, něco jiného: Na mě už není nic k vidění, teď se obraťte k lidem!

Vzkříšení je pro nás, lidi dvacátého prvního století, stejným zázrakem jako pro lidi starověku. Ukazuje nám, stejně jako prvním křesťanům, že svět, ochromený všelijakým rozkladem, nesměřuje osudově, z jakési vyšší moci, k definitivní katastrofě – trestu za lidskou zvlůli. Není tu žádné nevyhnutelné předurčení, cesty hvězd vesmírem neukazují žádný osud, který se nutně naplní. Budoucnost je naopak otevřená, Pán Bůh lidem zvěstuje naprosté, osvobozující odpuštění. Svou sílu k tomuto převratnému kroku dosvědčil tím, že Ježíše vzkřísil z mrtvých. Samotné Ježíšovo vzkříšení nemá žádný dopad na náš současný praktický život; odpuštění, které se tím zvěstuje, ano. Obrovský.

Martin Hrubeš, kurátor

Navěky znám

*Putoval jsem dlouhou cestou,
prošel jsem mnohými kraji.
Vědění je mou ochranou vestou,
proč se nezastavím, lidé se mě ptají.*

*To, co jsem v životě poznal,
mě nenechá nikdy v klidu.
Jak se nevinný k vině doznal,
do očí rozzlobenému lidu.*

*Potkal jsem kdysi muže,
co vůli svého přítele splnil,
zabodl nůž naděje do jeho kůže
a nit svého osudu tím zvlnil.*

*Než na smrt odešel, tehdy jsem mu řekl:
„Jaké jméno bude křičet dav, když odejít
máš?“*

*On se jenom usmál a pomyslně smekl:
„Všem generacím nechť jsem znám jako
Jidáš!“*

Zázrakovy slzy

*padají tak pomalu,
že si je spleteš s chmýřím
a jen já tedy vím,
že pláče.*

*Čistí,
ale jen já vím koho.*

napsal Vojtěch Mrklas

Hledání nového kazatele

Po 12 letech ukončí k 1. září 2018 br. farář Petr Firbas kazatelskou službu v našem sboru a odejde do důchodu. Proto sbor již od podzimu hledá nového kazatele/kazatelku. 11. března zde kázal br. farář a senior Východomoravského seniorátu Petr Pivoňka, 22. dubna zde bude kázat br. farář Dan Páleník z Teplic a 27. května sestra vikářka Alžběta Hanychová. Okruh možných kandidátů ale je stále otevřen.

Zpráva staršovstva o činnosti farního sboru ČCE v Praze Horních Počernicích v roce 2017

V roce 2017 jsme se scházeli k nedělním bohoslužbám s průměrnou účastí 23 ses-
ter a bratří. Kromě br. faráře Petra Firbase vedl 4x bohoslužby br. kurátor Martin
Hrubeš, 3x br. Jakub Malý, seniorátní farář, 2x br. farář Tomáš Bísek, 2x br. Zdeněk
Halas a 2x měl čtené bohoslužby br. Karel Neumann. 9x byla vysluhována Večeře
Páně. Nové staršovstvo se z podnětu řady rodičů zabývalo také otázkou vysluho-
vání dětem, které s námi stojí v kruhu a spolutvoří tak společenství kolem stolu
Páně. Po delším rozhovoru, pro který připravil biblické a teologické podklady br.

farář, rozhodlo, že rodiče se mohou se svými malými dětmi rozdělit o podávaný chléb. Pokud by se jednalo už o starší děti, které ještě nebyly confirmované, ale touží po plné účasti na Večeři Páně, staršovstvo doporučilo, aby svůj přístup probraly s rodiči a s br. farářem. Zároveň je účast dětí v kruhu s dospělými spojena také s jejich požehnáním během vysluhování.

Po odchodu Halasových se při hudebním doprovodu bohoslužeb střídali br. kuraťor Martin Hrubeš s br. Jiřím Eliášem. Pravidelně zpíváme před kázáním píseň ze zpěvníku Svítá s kytarovým doprovodem. V rámci bohoslužby se osvědčily menší liturgické úpravy. První modlitbu připravuje teď br. farář, modlitbu přímluvnou někdo z presbyterek nebo presbyterů. Pravidlem se také stalo, že se shromáždění přidává slovy: Pane, smiluj se. Nově je v závěru bohoslužby zařazeno varhanní postludium, během kterého zůstáváme sedět. Je dobře, že většina účastníků bohoslužeb nespěchá hned domů, ale zdrží se k vzájemnému rozhovoru.

Máme radost z toho, že došlo v uplynulém roce k intenzivnějšímu zapojení mladších rodin do aktivní sborové práce. Ve službě dětem v nedělní škole se střídaly sestry Mája Firbasová, Alice Chamrádová, Iva Mrklasová, Adéla Zbytovská a do letních prázdnin Zuzana Warausová. Počet dětí v nedělní škole se v loňském roce zvýšil. Sestra Warausová v loňském roce také pomáhala s přípravou a průběhem sborového dětského letního tábora, který se konal tentokrát na skautské základně u Nového Města nad Metují, a tak rozšířila náš tradiční tým spolupracovníků. Došli i děti se při rodinné neděli před prázdninami podíleli na provedení biblické hry o královně Ester, podle převyprávění Ivana Olbrachta a potom na vánoční hře, které propojila vánoční vyprávění evangelistů Matouše, Lukáše a Jana. Na jaře se konal křest Jakuba Vrby a na podzim jsme prožili radostnou rodinnou neděli při křtu Vanesy a Dzhuliany Ljubchových i jejich rodičů Vasilky a Lyudmila, kteří nás pak pozvali ke společnému obědu.

V adventní době se v našem sboru opět prodávaly výrobky FAIR TRADE z občůdku Jeden svět. Tentokrát všechno již podruhé organizačně zajišťovali manželé Hrubešovi. Čtyřikrát jsme připravovali polévku a chleby pro naše spoluobčany bez domova na Hlavním nádraží. Připojujeme se tak už řadu let k iniciativě Pražského seniorátu, kterou přijala za svou už většina sborů seniorátu. Jsme vděční za každého člena našeho sboru, který se zapojí a s přípravou nebo dovozem pomůže. V loňském roce jsme se opět setkali s Uhříněveskými a Škvoreckými při společných rodinných bohoslužbách ve Škvorci. Také v loňském roce strávilo několik mladších rodin z našeho sboru společný víkend v Chotěboři. Setkání „nejen střední generace“ se konala 5x. Účast kolísala mezi 8 až 12. Uvědomujeme si, že setkání v týdnu jsou zvláště pro mladší rodiny z časových důvodů obtížná, určitou roli hraje také to, že většina aktivních členů sboru nebydlí přímo v Horních Počernicích a musí do sboru dojíždět z diaspor.

Při biblických hodinách, které se střídavě konají na třech místech, jsme pokračovali ve výkladech a rozhovorech nad Markovým evangeliem. Zde na faře se většinou scházíme v malé skupince čtyř nebo pěti. V Klánovicích a Újezdě nad Lesy nás bývá nejčastěji šest. Setkání nad biblí i vzájemné sdílení, při kterém otvíráme aktuální otázky, které nás pálí a na které je právě při takových setkáních čas, nás duchovně velmi obohacuje a také vzájemně otvírá a sblížuje. Kromě společných nedělních bohoslužeb, jsou právě taková komornější setkání velice potřebná pro prohlubování života víry i otevřeného rozhovoru o věcech víry i konkrétních životních postojích, ke kterým nás evangelium vede. Máme také radost, že se od loňského roku účastní jedna sestra a dva bratři z našeho sboru tříletého seniorátního kurzu „Základů evangelické teologie“.

V loňském roce se scházeli ke konfirmační přípravě dva konfirmandi. Konfirmační slavnost by měla proběhnout v červnu 2018. Stále v našem sboru chybí skupinka mládeže. Dorůstající děti jsou ale do budoucna dobrým příslibem. Už druhý rok konal br. farář pravidelné dopolední bohoslužby v Domově seniorů v Dřevčicích a pokračoval s cyklem biblických příběhů Starého a Nového zákona na základních školách v Zelenči a Horních Počernicích. Pokračovala také mezinárodní spolupráce v rámci několikaletého projektu TRIPOLIS. Kazatelé církví v Horních Počernicích se jednou za dva měsíce scházeli ke společným schůzkám, náš sbor se tradičně i v loňském roce připojil k lednovému aliančnímu týdnu modliteb a ke Světovému dni modliteb v březnu.

Jsme vděční za to, že sbor je zatím díky štědrým darům členů sboru finančně soběstačný a že ze svých vlastních prostředků mohl v loňském roce uhradit náklady spojené s celkovou rekonstrukcí nájemního bytu v přízemí fary. Jsme vděční za to, že i početně menší společenství našeho sboru je pro nás duchovním domovem. Jsme vděční za všechny spolupracovníky, kteří se aktivně zapojují do života sboru, i za ty, kdo na sbor a jeho další směřování myslí ve svých modlitbách. Jsme vděční za každé znamení vnitřní pravdivé duchovní obnovy pod vlivem Božího Ducha, která se nedá zachytit výčtem sborových aktivit.

Staršovstvo se sešlo 10krát, schází se jednou měsíčně (zpravidla druhé úterý), vyjma července a srpna. Od září 2017 je čas schůzí posunut z 19:30 na 19:00. Do března 2017 bylo staršovstvo sedmičlenné. Náš sbor je však malý a šest starších stačí, tak jsme požádali vedení seniorátu o schválení šestičlenného staršovstva. Na výročním sborovém shromáždění 26. března 2017 bylo zvoleno nové staršovstvo, šestičlenné, s dvěma náhradníky. Starší zvolení na šest let, tedy do března 2023, jsou (podle abecedy): Martin Hruběš, Alice Chamrádová, Iva Mrklasová, Vít Pudlovský, Hana Seho, Štěpán Zbytovský. Náhradníci jsou: Petr Budil a Pavla Vrbová. Kurátorem byl opět zvolen Martin Hruběš, místokurátorkou je Hana Seho. Dále byli zvoleni zapisovatelé: Iva Mrklasová a Štěpán Zbytovský. Předsedou staršovstva, který je pověřen vést schůze, je farář Petr Firbas. Na podzim si starší rozdělili

některé důležité okruhy aktivit: sociální věci, příprava jídla pro bezdomovce a sborové neděle si vzala na starost Iva Mrklasová, nedělní školu a místo dětí ve sboru koordinuje Alice Chamrádová, sborový dopis edituje Štěpán Zbytovský. Hana Seho již své místo našla a její práce je pro sbor nenahraditelná. V září byli zvoleni dva zástupci našeho sboru na konventu pražského seniorátu: Martin Hruběš a Štěpán Zbytovský. Náhradníci jsou Vít Pudlovský a Iva Mrklasová. Pokladní sboru zůstala Lydie Neumannová, i když již není členkou staršovstva. Nově zvolení starší se díky pečlivému a citlivému vedení Petra Firbase prakticky okamžitě plně zapojili a staršovstvo představuje dobře spolupracující tým. Nové staršovstvo složilo slib první červnovou nedělí 2017 zástupci seniorátního výboru, Tomáši Fendrychovi.

Velkým tématem jednání staršovstva v roce 2017 bylo ukončení nájmu manželů Halasových (červen), rekonstrukce bytu po jejich odstěhování (červenec, srpen) a nastěhování nového nájemníka (září), seniorátního faráře pro mládež Karla Müllera. Rekonstrukce proběhla podle návrhu a pod dohledem Hany Seho – spousta času, starostí, duševní i fyzické práce – velice jí děkujeme! Nastěhování nového nájemníka si vyžádalo pečlivou aktualizaci nájemní smlouvy.

Na každé schůzi projednává staršovstvo finanční situaci sboru, plán celocírkevních sbírek a nedělní služby presbyterů, případně jiných členů sboru. Další témata, o nichž staršovstvo jednalo, eventuálně se na nich usneslo, jsou:

- Nepeněžní příjmy farářů – synodní rada se svými poradci připravila koncept nové nájemní smlouvy, který lépe vyhovuje daňovým zákonům (schváleno na říjnové schůzi).

- Byly diskutovány církevní materiály: Strategický plán ČCE; vyjádření k navrhovaným změnám církevního zřízení k projednání na konventu (modernizace textů modlitby Páně a apoštolského vyznání, změna názvu církve, nové logo, změna nastavení pastýřské služby), rozhovor o současné situaci a práci farářů v evangelické církvi (nad dopisem SR); presbyteri individuálně vyplnili dotazník a ten byl odeslán předsednictvu konventu k projednání.

- Bude pořízena nová vývěšná skříňka sboru.
- Vydávání Sborového dopisu – trvale zápasí s nedostatkem příspěvků, většinou je píše farář Petr Firas.

- Rozhovor o účasti dětí na Večeři Páně nad materiálem ze synodu – staršovstvo se shodlo, že dětem může být se souhlasem rodičů podáván chleba na znamení, že děti jsou součástí společenství sboru.

- V září oznámil farář Petr Firas, že chce ukončit kazatelskou službu v Horních Počernicích v září 2018. Staršovstvo s jeho laskavou pomocí začalo hledat nového faráře. Bylo dohodnuto, že farářský byt na podzim 2018 projde velmi potřebnou rekonstrukcí, takže s nastěhováním nového faráře/nové farářky, př. jeho/její rodiny lze počítat nejdříve začátkem roku 2019. Bude zpracován projekt rekonstrukce (pověřili jsme Hanu Seho) a sbor hodlá na tuto rekonstrukci

požádat o půjčku z fondu Jeronýmovy Jednoty (v dubnu 2018).

- Hloubková kontrola hospodaření sboru provedená revizory seniorátního výboru vyzněla pro sbor dobře, jen bude zřejmě nutno sestavit vnitřní sborový předpis pro vedení hospodaření a nakládání s majetkem.

Práci staršovstva můžeme zhodnotit asi takto: Program schůzí je pestrý i náročný. Často se stávalo, že některé body musely být pro nedostatek času odkládány na příště. Nikdo z presbyterů není v důchodu, všichni mají náročné povolání a své rodiny, přesto si vyhrazují čas a energii, které věnují sboru s plným vědomím své odpovědnosti. Patří jim za to dík.

Největší dík však patří Pánu Bohu, který nás posiluje a v němž hledáme smysl všeho našeho konání. U něj všechno začíná i končí, proto i každé jednání staršovstva začíná zamyšlením nad Písmem a končí modlitbou.

Z výkazu hospodaření 2017, rozpočet 2018

Č.	Ukazatel	2017 rozpočet	2017 skutečn.	2018 rozpočet
1	Spotřební a kancel. materiál, zboží	20,000.00	12,962.00	13,000.00
2	Spotřeba energie	65,000.00	64,848.00	70,000.00
4	Běžná údržba	200,000.00	209,762.00	40,000.00
5	Cestovné	8,000.00	2,556.00	2,000.00
6	Prezentace (dary křesť. služby a pohošt.)	7,000.00	7,990.00	8,000.00
7	Telekomunikace	10,000.00	8,519.00	9,000.00
9	Spotřeba ostatních služeb	60,000.00	19,053.00	20,000.00
11	Daně a poplatky	600.00	595.00	600.00
12	Poskytnuté dary	500.00	500.00	7,700.00
13	Odvod repartic seniorátních	6,138.00	6,138.00	6,818.00
14	Odvod repartic celocírkevních	12,430.00	12,430.00	11,971.00
15	Odvod do PF	100,000.00	100,000.00	72,200.00
19	Ostatní náklady	6,332.00	6,049.00	6,000.00
21	Náklady celkem	496,000.00	451,402.00	267,289.00
22	Sborové sbírky	34,000.00	36,063.00	36,000.00
23	Dary tuzemské	7,000.00	19,060.00	20,000.00
25	Salár	200,000.00	205,750.00	210,000.00
26	Příjmy z hosp. činnosti	90,000.00	64,650.00	101,600.00
27	Ostatní sbor. příjmy	15,000.00	248,272.00	20,000.00
31	Výnosy celkem	346,000.00	573,795.00	387,600.00
32	Hospodářský výsledek	-150,000.00	122,393.00	120,311.00

Salár a očekávané výdaje 2018

Do tohoto čísla Sborového dopisu vkládáme, tak jako každý rok, složenku na salár. Pokud jste zvyklí platit svůj finanční příspěvek sboru bankovním převodem, neberte na složenku zřetel. Jak uvádíme výše, odchází k 1. září 2018 br. farář Petr Firbas do důchodu a sbor hledá nového kazatele nebo kazatelku. Po vystěhování Firbasových bude třeba provést rozsáhlejší úpravy kazatelského bytu, které si vyžádají značné finanční náklady. Náš sbor bude na tyto úpravy žádat o dar z Jeronýmovy jednoty, ale zároveň vyhlásíme mimořádnou sbírku. Prosíme Vás, abyste finančně pamatovali na tyto mimořádné zvýšené náklady sboru. Vzhledem k tomu, že se opět zvýšily náklady za poštovné, chceme ještě více využívat možností e-mailové komunikace. Sborový dopis můžeme rozesílat ve dvojí podobě. Tak, abyste ho mohli se stránku po stránce v elektronické podobě číst, nebo tak, abyste si ho mohli vytisknout a složit jako časopis. Prosíme ty z Vás, kterým zatím posíláme Sborový dopis poštou, abyste nám sdělili Vaši e-mailovou adresu a zároveň napsali, zda chcete zasílat pouze Sborový dopis, který vychází 3x nebo 4x za rok, nebo také pravidelný měsíční přehled setkání a akcí v našem sboru. Pokud ale s počítačem nepracujete, rádi Vám budeme dopis i nadále zasílat poštou. Prosíme, abyste při zasílání saláru pamatovali také na náklady, které jsou s přípravou a tiskem Sborového dopisu spojeny.

Jak to chodí v nedělce?

O tom, zda nedělní škola školou je, nebo není, jestli tam jde o učení a získávání vědomostí, nebo jsou to spíš takové dětské bohoslužby, se vedou dlouhé diskuse. O tom, ale dnes psát nebudu. Chci se zaměřit na to, co se nahoře nad vámi skutečně děje během bohoslužby poté, co děti odešly. Někteří z vás si jistě pamatují na doby, kdy do nedělní samy docházeli či vodili své potomky... A jak to chodí v nedělce dnes? Změnilo se něco? Skutečně nevím, neboť jsem jako malá do nedělní školy nikdy nechodila. A tak vám jen mohu zprostředkovat, jak to tam vypadá dnes. A vy, kteří máte více vlastních zkušeností, to pak můžete porovnat. Případně se o své zážitky z dětství s ostatními podělit na stránkách sborového časopisu.

Jakmile dozní poslední tóny písničky ze zpěvníku Svítá, učitelka nedělní školy vyzve děti, aby s ní šly nahoru do presbyterny. Některé běží samy, některé musí trochu přemlouvat, ale toho přemlouvání je skutečně čím dál tím méně... Již při odchodu po schodech nahoru nastává velký rozruch, protože se nám děti začínají hlasitě svěřovat se svými novými zážitky z minulého týdne, nebo nám ukazují, co mají nového atd. Jakmile dojdeme nahoru, děti se v rámci možností v klidu usadí kolem stolu a téměř automaticky shrnou na stranu ubrus. Ten by nás při výuce rušil, anebo ho přímo ve výuce využíváme trochu jinak. Úvodem se společně přivítáme a pozdravíme. Pokud je mezi námi někdo nový, zopakujeme si naše jména.

Pak obvykle následuje společná píseň. Můžeme ji ze začátku vynechat a zařadit až na konec celé školy. Případně ji dle chuti a dispozic učitelek vynecháme zcela.

Společně si nejprve trochu zopakujeme, co jsme si povídali minule, a namotivujeme děti na vyprávění dnešní. Hlavní náplní nedělní školy je tedy vyprávění, dramatizace či čtení příběhu z Písma. Snažíme se postupovat zodpovědně a systematicky podle katechetické příručky pro učitele nedělní školy s názvem Dál přece nejdemo sami. Někdy to není jednoduché, zvláště když jsou příběhy méně známé a složitější. Komplikuje to věkové rozmezí dětí (2–13 let), různorodost jejich počtu (1–12) i fakt, že některé příběhy samy učitelky pořádně neznají a teprve si je musí osvojit. Osobně upřednostňuji zprostředkování příběhu dramatizací. Mám ráda loutkové divadlo a myslím, že i dětem každého věku je blízké. Proto využívám krásných dřevěných loutek, které sbor vloni pro výuku zakoupil. Jako moře nám poslouží ubrus, jako poušť utěrka, jako palma jedna z fialek na okně; další fantazii se meze nekladou. Důležité je, aby příběh děti zaujal a něco v nich „uvázlo“. Po příběhu přichází na řadu otázky. Co se vlastně stalo? Proč? Čí to byla vina? Stalo se vám něco podobného? Proč udělal to či ono? To je velmi důležitá část nedělky. Tady se dozvíte to, co by vás ani ve snu nenapadlo. Fantazie dětí je skutečně úžasná. Po této diskuzi následuje praktická část, kdy mají děti možnost užít či si samy prožít to, co se dozvěděli. Mohou hrát nějakou hru inspirovanou příběhem nebo něco výtvarného tvořit. Ať už je to malování, kreslení, stříhání, skládání, modelování..., prostě cokoli, co děti a nás společně baví a upevní v dětech předchozí biblický příběh. Pedagogové to nazývají prožitkovým učením. Při tvoření je vždy čas i chuť na společné sdílení zážitků. Na závěr nedělní školy se ještě pomodlíme a požehnáme si do dalších dnů. Někdy následuje již zmíněná píseň.

Po ukončení nedělní školy nastává neformální část, do které se většina dětí pouští s neobyčejnou chutí. Jde o chystání občerstvení pro vás starší, školou nepovinné. Děti chystají ubrus, hrnečky, kávu i čaj a ochutnávají donesené dobroty. Testují, jestli jsou dost dobré a mohou je nabídnout i dospělým. Bohužel se někdy stane i to, že na dospělé toho moc nezbyde. Ale i to patří ke společnému soužití ve sboru. Příchod dospělých znamená většinou odchod dětí do herny nebo ven.

Ještě se s vámi podělím o několik vtipných hlášek z našich nedělek:

„A to se opravdu stalo, anebo je to jen pohádka z počítače?“

„A kde máš tady troubu na bábovku? Ty ji tady nemáš? A co budeme jíst? Máma má doma troubu, víš!“

„Jonáš, Jonáš, proč, ty jsi v té rybě raději nezůstal...“ (povzdech sourozence)

„Já mám nejraději rodinu, ...ale je to někdy fakt těžký...“

„Já sem chodím nejraději jíst, to je fakt zábava, na to se opravdu těším!“

„Jestli bude příští téma nedělky zase nějaká prorokova deprese, tak už ji fakt asi dostanu i já!“ (povzdech jedné z učitelek)

„Já nic nevím a nic nechápu...“ (skutečně filosofický pohled malého Darka)

„Škoda, že se tu nedá malovat po všech zdech...“ (někteří se o to přesto snaží)
„Tak byl tam obětní nůž, oheň, měli obětní místo...(a na malovací zeď někdo z dětí dopsal) ...obětní smajlík“
„My se máme doma moc rádi, ...no, nejlepší ale je, když se moc nevidíme!“

Ivana Mrklasová

Akce Tripolis Curych 13.–18. března 2018

Měl jsem možnost se podívat do jedné z nejbohatších a nejdražších zemí na světě – do Švýcarska. Byl jsem zde na ekumenickém setkání konfirmandů z České republiky, Německa a Švýcarska. Z Čech nás jelo 7 mladých (12–16 let) a farář a náš vedoucí Samuel Hejzlar starší. Z našeho sboru jsem jel já a Katka S. V úterý ráno jsme vyjeli z Prahy a dopravili jsme se mikrobusem kolem poledne do Curychu. Tam nás čekalo vřelé přivítání místního správce fary Luciuse. Ubytoval nás na místní faře a poté jsme šli na společnou večeři. Další den jsme si prohlédli město Curych s výkladem místního faráře. Večer se k naší skupině přidalo ještě 11 německých mládežníků z Marburgu, kteří právě dorazili. Abychom se seznámili, tak jsme večer hráli různé společenské hry. Dorozumívali jsme se pomocí dvou až tří jazyků, podle toho kdo, co uměl a čemu rozuměl. Ve čtvrtek ráno jsme hned po snídani vyrazili znovu do ulic Curychu, tentokrát již s německými mládežníky. Curych je krásné, historické město, v kterém se odehrálo několik historických událostí. Například se zde ukrýval V. I. Lenin na začátku své politické kariéry. Prohlédli jsme si místní katolický kostel i židovskou synagogu. Byli jsme v muzeu Bible, kde jsme se seznámili s vývojem židovské a křesťanské historie a kultury od počátků až do dnešních dnů.

V pátek jsme se přesunuli do Kreuzlingenu. Je to město ve Švýcarsku v kantonu Thurgau. Leží u Bodamského jezera. Tam jsme byli na prohlídce katolického kostela sv. Ulricha, kde jsme na faře obědvali. Odpoledne jsme šli do církevního evangelického domu připravovat chleby na prodej. Večer nás čekala společná diskotéka. V sobotu jsme prodávali vyrobené chleby po ulicích města Kreuzlingenu. Vydělali jsme 800 Franků (tj. asi 18 400 Kč). Výdělek bude zaslán do Latinské Ameriky do Guatemaly. Ten den, co jsme prodávali chleby, jsme ještě také navštívili město Kostnici, která je již na německé straně. Jelikož tam je podstatně levnější volání a smsování, konečně jsme mohli v klidu zavolat domů, jak se máme. V Kostnici jsme si prohlédli Muzeum J. Husa, kde nás prováděla Češka. Prošli jsme si i celou Kostnici s průvodcem – místním farářem Gastonem (v němčině s překladem Samuela Hejzlara staršího). Předposlední den jsme se vrátili zpět do Curychu, kde jsme přespali a další den po společné bohoslužbě jsme odjeli zpět domů. Celá akce byla zajímavá, moc se mi tam líbilo a mám chuť se vedle angličtiny začít pořádně učit i německý jazyk, který mi do té doby moc nešel. Příště bych jel určitě zase.

Tomáš Mrklas (12 let)

Sborový program o Velikonocích a v dubnu 2018

Čtvrtek 29. března v 18 hodin – čtení pašijí podle Janova evangelia

Velký pátek 30. března v 9:30 – bohoslužby s vysluhováním Večeře Páně

Velikonoční neděle 1. dubna v 9:30 – bohoslužby s vysluhováním Večeře Páně

neděle 8.4. bohoslužby v 9.30

neděle 15.4. bohoslužby v 9.30 - **host br. farář Pavel Ruml**

neděle 22.4. bohoslužby v 9.30 - **host br. farář Dan Páleník**

neděle 29.4. bohoslužby v 9.30

Během bohoslužeb děti odcházejí po 2. písni do nedělní školy

Setkání nad biblí – vždy ve středu

4.4. v Újezdě nad Lesy u ses. Pfannové v 17:00

11.4. na faře v 18:30

18.4. v Klánovicích u Eliášových v 17:00

25.4. na faře v 18:30

Konfirmační cvičení – vždy v pátek v 15:00

Bohoslužby v Domově seniorů v Dřevčicích – 4. a 18.4. v 10:15

Výuka v Zelenči – vždy v pondělí ve 12.45

Výuka ve škole Ratibořická – vždy ve středu v 15.00

Staršovstvo – v úterý 10.4.

Setkání nejen střední generace – ve čtvrtek 19.4. v 19.30

Hostem bude vojenský kaplan, kazatel naší církve Jiří Zedníček, který bude vyprávět o duchovní službě v armádě a v zahraničních vojenských misích.

Do všech shromáždění našeho sboru jste srdečně zváni!

Úřední hodiny kazatele: úterý 16:00–17:30, čtvrtek 9:00–11:00.

Adresa farního sboru: Třebešovská 2101/46, Praha 9 - Horní Počernice, PSČ 193 00

Bankovní spojení: č. ú. 2400484971/2010, Telefon sboru: 733 424 080

Mobil kazatele: 776 303 960, Mobil kurátora: 737 645 375, 602 160 117

www stránky sboru: <http://horni-pocernice.evangnet.cz>